

Folketingets Europaudvalg
lov@ft.dk

Peter Hummelgaard Thomsen
Peter.Hummelgaard@ft.dk

Beskæftigelsesministeriet

Ved Stranden 8

1061 København K

T +45 72 20 50 00

E bm@bm.dk

www.bm.dk

CVR 10172748

Folketingets Europaudvalg har i brev af 7. november 2018 stillet følgende spørgsmål nr. 46 (alm. del), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Peter Hummelgaard Thomsen (S).

3. December 2018

Spørgsmål nr. 46:

”Hvilket EU-retsligt grundlag gør, at faglærte og ufaglærte borgere fra tredjelande kan komme fra f.eks. Filippinerne gennem Polen til Danmark?”

J.nr. 2018 - 7416

Svar:

Jeg går ud fra, at spørgsmålet er stillet på baggrund af den såkaldte Padborg-sag. Selvom spørgsmålet går generelt på reglerne om 3. landsborgere, vil jeg besvare spørgsmålet og de tilhørende spørgsmål 47 og 48 med udgangspunkt i de specifikke forhold på transportområdet.

I Padborg-sagen er der tale om en meget kompleks problemstilling, som dækker over mange regelsæt på tværs af ministerområder. Da spørgsmålene er stillet til mig, svarer jeg på ministeriernes vegne.

Regeringen tager skarpt afstand fra de forhold, de filippinske og srilankanske chauffører er blevet indlogeret under.

Sagen viser, at den særlige fælles myndighedsindsats på dette område i Danmark har virket i denne sag. Efter myndighedernes koordinerede besøg er lejren lukket. Der pågår fortsat en efterforskning af sagen, og det er derfor endnu for tidligt at sige, om der vil blive rejst sigtelse i sagen.

Regeringen har nedsat en tværministeriel arbejdsgruppe, der skal undersøge sagen. Arbejdsgruppen skal på baggrund af en grundig kortlægning af problemstillingen undersøge, om der kan gennemføres yderligere tiltag, der skal sikre, at sager som denne ikke kan lade sig gøre fremover.

Jeg har sammen med transport-, bygnings- og boligministeren holdt et møde med arbejdsmarkedets parter for at drøfte sagen og mulighederne for i fællesskab at få stoppet sager som denne så tidligt som muligt.

Der pågår desuden forhandlinger i EU om den såkaldte Vejpakke, hvor regeringen bl.a. arbejder for, at der sikres mere lige konkurrencevilkår og ordnede forhold i vejtransportsektoren.

Hvad angår spørgsmålet om retsgrundlaget, kan jeg oplyse, at 3. tredjelandstatsborgere, der er fast ansat i en virksomhed i en medlemsstat som led i deres ansættelse, kan udstationeres midlertidigt til en anden medlemsstat for at løse en konkret opgave. Dette følger af bestemmelsen om fri udveksling af tjenesteydelser i artikel 56 i Traktaten om den Europæiske Unions Funktionsmåde.

Det er en betingelse, at den ansatte tredjelandsborger er fast beskæftiget i en virksomhed, som er etableret i en anden medlemsstat og leverer tjenesteydelser i Danmark. Det er endvidere en betingelse, at den pågældende – før udstationeringen – lovligt har opholdt sig i virksomhedslandet og har ret til at arbejde dér, og at den pågældende har mulighed for at vende tilbage til hjem- eller virksomhedslandet efter udførelsen af arbejdet.

Dette finder regeringen generelt er et fornuftigt princip. 3. landsborgere udgør som bekendt et vigtigt supplement til arbejdsstyrken for nogle danske virksomheder, og hvis disse virksomheder ikke kunne påtage sig en opgave i fx Sverige eller Tyskland med hele deres personale, ville der ikke være reel fri bevægelighed i EU. Men det er klart, at reglerne ikke skal bruges til at omgå nationale regler.

For netop chauffører fra 3. lande gælder det ifølge artikel 5 i forordning Nr. 1072/2009 om fælles regler for adgang til markedet for international godskørsel at en chauffør for en vognmand, der har fællesskabstilladelse til kørsel, skal være i besiddelse af en særlig førerattest, der attesterer, at 3. landsborgeren er beskæftiget i det land, hvor vognmanden er etableret, i overensstemmelse med de dér gældende love og kollektive aftaler. Bestemmelsen har til formål at lette myndighedernes kontrol med, at chauffører er lovligt ansat og dermed opfylder betingelserne for at kunne blive udstationeret.

Venlig hilsen

Troels Lund Poulsen